

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **V. D.**, zast. JUDr. Otýlií Pavlíkovou, advokátkou, se sídlem Lidická 28, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2004, č. j. 8 Az 184/2003 – 31,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupkyni stěžovatele, advokátce JUDr. Otýlii Pavlíkové, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 1075 Kč, která jí bude vyplacena Nejvyšším správním soudem do 30-ti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou dne 23. 4. 2004 osobně u Městského soudu v Praze se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 7. 2003, č. j. OAM-6508/VL-07-P15-2001, o neudělení azylu z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a jímž bylo současně vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel rovněž požádal o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti a dále též o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Napadené usnesení o zastavení řízení se opíralo o ustanovení § 33 zákona o azylu, podle něhož soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci. Z obsahu spisu, jakož i z obsahu uvedeného usnesení, vyplývá, že na poslední známé adrese – J. 6/1, P.4

(potvrzené i zprávami Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 19. 12. 2003 a 27. 1. 2004), na které se měl stěžovatel zdržovat, se stěžovatel nezdržoval, přičemž ze sdělení České pošty ze dne 21. 10. 2003 vyplynulo, že se stěžovatel z místa pobytu odstěhoval a jiné místo pobytu stěžovatele nebylo známo.

Městský soud v Praze proto (z důvodu neznámého pobytu stěžovatele) usnesením ze dne 27. 2. 2004, č. j. 8 Az 184/2003 – 27, ustanovil stěžovateli v řízení o žalobě opatrovnici – A. Č., pracovníci Městského soudu v Praze.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedené usnesení, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne doručení usnesení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze, bylo dne 8. 4. 2004 doručeno opatrovnici stěžovatele.

V souladu s § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem „doručení“) byl v projednávané věci čtvrtek 8. 4. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl potom čtvrtek 22. 4. 2004.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla Městskému soudu v Praze podána osobně až dne 23. 4. 2004, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Stěžovatel požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Městský soud v Praze stěžovateli usnesením ze dne 20. 10. 2004, č. j. 8 Az 184/2003 – 41, ustanovil pro řízení o kasační stížnosti zástupcem stěžovatele JUDr. Otýlii Pavlíkovou, advokátku v Praze 5, Lidická 28.

Současně stěžovatel v kasační stížnosti navrhoval, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost, se tímto požadavkem Nejvyšší správní soud zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že zástupkyně stěžovatele, advokátka JUDr. Otýlie Pavlíková, byla ustanovena soudem, přiznal Nejvyšší správní soud podle § 35 odst. 7 s. ř. s., v návaznosti na § 120 s. ř. s. označenému zástupci za zastupování v řízení o kasační stížnosti odměnu, a to v celkové výši 1075 Kč, sestávající se z odměny dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za jeden

úkon právní služby [á 1000 Kč - § 11 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) cit. vyhlášky] a jednoho režijního paušálu (á 75 Kč - § 13 odst. 3 téže vyhlášky).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. prosince 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu